

→ *Kabai Zoltán* **Az ongai elment**

Hogy konkrétan hol, arra már, fájdalom, nem emlékszem, csak arra, hogy azon ritka pillanatok egyike volt, amikor bor mellett sikerült hosszabban beszélgetnem Rolanddal.

Annyi minden került szóba, s egyszer csak elmondtam neki, milyen nagy hatással van rám — s persze másokra is — az, ahogyan ő felolvas. Mert Málík Rolandot bizony nemcsak olvasni, de hallgatni is érdemes volt. Ő aggályoskodott kicsit ezen, hogy már benne is felmerült, hogy vajon az, amit ír, érvényes-e nélküle? Mennyit tesz a hangjával hozzá?

Pedig nem kérdés: érvényesek.

Mégis, a hangod nélkül nem lesznek ugyanazok.

És tudod mi a legócskább az egészben?

Hogy nincs az a kísérteties zene.

(A balál margójára)